

да пазимъ тия нѣща, що сме купили у младо врѣме. Шарената черга, кому ще оставимъ? За тове, земи я и иди та я продай и купи нужднитѣ нѣща, за да отпразднуваме деньтъ на Святаго Николая!

Старецътъ послушалъ жена си, взелъ чергата и е изнесълъ на пазаря да я продава. Дълго врѣме стоялъ той и никой не се явилъ за купувачъ на чергата; старецътъ почналъ да се безпокоява, дѣто нече може да продаде чергата и нече може отслужи деньтъ на Св. Николая. Както стоялъ на пазаря, дошълъ при него единъ старецъ съ благо и кротко лице и го попиталъ, продавали чергата и за колко. Като му отговорилъ занаятчията утвърдително, старецътъ взелъ чергата и далъ на работника шестъ голѣми зърна жълтици и си отишълъ. Додѣто още занаятчията се бавилъ по пазаря, за да купи потрѣбнитѣ нѣща, въ домътъ му дошълъ сѣщия старецъ и казалъ на жена му: „Мжжътъ ти е отдавно мой приятель; той днеска ме срѣсна на пазаря и ме помоли да донеса у дома му тая черга“. Като казалъ тия думи, старецътъ далъ чергата и си заминалъ. Слѣдъ малко се върналъ и мжжътъ ѝ. Жената, като го съгледала още отъ далече му рекла: „Защо да излъжешъ ти Светителя Николая? По-добрѣ бѣше да не бѣ се обѣщавалъ, отколкото да погазишъ даденото си обѣщание. Ти обѣща че ще продадешъ чергата, та да купишъ потрѣбнитѣ нѣща за отпразднуване деньтъ му, а послѣ